

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 32Csp/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619200951
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Albert
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1619200951.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Albert, v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, proti žalovanej: T., o zaplatenie 14.505,17 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie **z a s t a v u j e** v časti o zaplatenie 305,00 Eur.
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti **z a m i e t a**.
- III. Súd žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu 18.04.2019, ktorému bola pridelená spisová značka 32Csp/51/2019, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu vo výške 14.505,17 Eur s úrokmi vo výške 8.778,64 Eur, s úrokmi vo výške 14,90 % ročne zo sumy 14.505,17 Eur od 16.04.2019 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.505,17 Eur od 16.04.2019 do zaplatenia a napokon nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že spoločnosť Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava (ďalej tiež len ako „Veriteľ“) so žalovanou uzavrela zmluvu o úvere č. 1993677184 (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanej úver vo výške 15.000,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v pravidelných mesačných splátkach a zaplatiť za jeho úroky, poplatky a iné dohodnuté peňažné plnenia, poskytnutý úver však riadne nesplácala, v dôsledku čoho pristúpil Veriteľ dňa 03.05.2016 k vyhláseniu úveru za predčasne splatný. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 postúpil Veriteľ pohľadávky voči žalovanej zo Zmluvy o úvere na žalobcu.

2. Žalovaná sa k veci napriek riadne doručenej výzve súdu nevyjadrila.

3. Na výzvu súdu sa k veci vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že dikcia zákona nehovorí o tom, že by celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, mal byť násobok počtu splátok s ich výškou, ale súčet celkovej výšky úveru s celkovou výškou nákladov. Do celkových nákladov neboli započítané náklady na poistenie, pretože toto nebolo na získanie úveru za dohodnutých podmienok povinné. Výška mesačných splátok bola dohodnutá jednotne na 269,30 Eur s tým, že prípadný preplatok by bol spotrebiteľovi vrátený. Žalovaná do 18.11.2019 uhradila na Zmluvu o úvere celkovo sumu 2.673,97 Eur, z toho 305,00 Eur po podaní žaloby. V tejto časti zobral žalobca žalobu späť. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodol súd tak, že v tejto časti konanie zastavil. Na prípadný nesúhlas žalovanej by sa neprihliadalo, keďže čiastočné späťvzatie došlo súdu pred začatím prvého pojednávania.

4. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na 06.01.2020, na ktorom vec za neprítomnosti ospravedlneného žalobcu a neospravedlnenej žalovanej prejednal. Na pojednávaní sa súd oboznámil s písomnými podaniami žalobcu a vykonal dokazovanie týmito listinnými dôkazmi: obchodné podmienky účinné 10.06.2013, všeobecné obchodné podmienky účinné 01.01.2015, sadzobník poplatkov účinný od 01.05.2015, aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018, výpis z úverového účtu, Zmluva o úvere lepšia splátka zo dňa 13.07.2015, doručenka s dátumom doručenia 06.05.2016, zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 s prílohou, podací hárok EPH006675317, predpis splátok. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci, pričom vychádzal z ustanovení právnych predpisov účinných v čase uzavretia Zmluvy o úvere a za nesporné považoval tie skutočnosti, ktoré žalovaná nepoprela, ak z dokazovania nevyplývalo niečo iné:

5. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka je dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Podľa ods. 2 cit. ust. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Podľa § 2 ods. 1 Zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

18. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalovaná uzavrela s Veriteľom dňa 13.07.2015 Zmluvu o úvere - lepšia splátka č. 1993677184, v zmysle ktorej sa Veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 15.000,00 Eur pri úrokovej sadzbe 14,90 % p.a. a žalovaná sa zaviazala ho splatiť v 108 mesačných splátkach po 269,30 Eur (z toho 15,30 Eur splátka poistného na poistenie schopnosti splácať) vždy k 10. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru dňa 10.07.2024. Zmluva o úvere obsahovala ďalej údaj o celkovej čiastke úveru: 27.245,76 Eur, údaj o RPMN banky vo výške 16,00 % a o priemernej RPMN na trhu vo výške 11,53 %, ako aj o odplate 16,12 %. Žalovaná úver čerpala v dohodnutej výške 15.000,00 Eur, avšak nesplácala ho riadne a včas a teda svoju povinnosť v zmysle Zmluvy o úvere nespĺnila. Toto medzi stranami nebolo vzhľadom na procesnú pasivitu žalovanej sporné, rovnako ako nebolo sporné, že Veriteľ vyhlásil dňa 03.05.2016 úver za predčasne splatný.

20. Veriteľ pri uzavretí Zmluvy konal ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzavretí Zmluvy bola v pozícii spotrebiteľa, keď Zmluvu uzavrela ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Uvedená Zmluva je tak zmluvou spotrebiteľskou v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko predmetom Zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov Veriteľom žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Žalobca súdu síce uviedol, že jeho právny predchodca úver žalovanej predčasne zosplatil, nedoložil k tomu však žiadne dôkazy, ani doklady svedčiace o tom, že by Veriteľ žalovanú pred zosplatením vyzval na úhradu omeškaných splátok (toto dokonca súdu ani netvrdil, nebolo to obsahom procesných podaní žalobcu).

21. Veriteľ a žalobca uzavreli dňa 06.08.2018 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018, ktorou (spolu s prílohou zmluvy) došlo k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy na žalobcu. Súd sa v prvom rade v konaní zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitímovaný, a preto je jeho žalobu potrebné zamietnuť.

22. Primárny vzťah medzi Veriteľom a žalovanou založený Zmluvou bol vzťahom spotrebiteľským a uvedená Zmluva bola zmluvou spotrebiteľskou. Predmetom tohto vzťahu však bol úver, ktorý možno označiť za bankový, keďže veriteľom bola banka. Bankový úver je na rozdiel od úverov napr. od nebankových spoločností regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 3 Zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto, ak osobitný predpis neustanovuje inak, prijímať

vklady, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ani poskytovať platobné služby pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

23. Z ustanovenia § 524 ods. 1 v spojení s § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva zákaz postúpenia okrem iného takých pohľadávok, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči jej klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplyvajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

24. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách však dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi, ale len za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Účel § 525 Občianskeho zákonníka je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v citovanom ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 Občianskeho zákonníka ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

25. Spránsenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky je legitímne tiež z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne významná v priebehu trvania úverového vzťahu. Splnenie uvedených podmienok je zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Podmienky pritom musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C 152/2014).

26. Na rozpor postúpenia s § 524 ods. 1 v spojení s § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je postupník v konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávkou uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1, 2 a 3 a § 150 ods. 1 CSP tvrdiť a aj preukázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie (teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia). Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

27. Žalobca súdu nepreukázal, že by Veriteľ žalovanú čo i len raz vyzval na úhradu jej záväzku, s ktorým bola žalovaná v omeškaní, čo je prvou z podmienok platného postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt. Už len z tohto dôvodu bolo nutné konštatovať, že zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi Veriteľom a žalobcom je neplatná v tej časti, ktorou malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy

voči žalovanej. Pri konštatovaní neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok súd postupoval v súlade s nálezmi Ústavného súdu SR, ktoré za ústavnokonformný považujú taký výklad právneho predpisu, ktorý má za cieľ udržať platnosť právneho úkonu a nie ju vysloviť „za každú cenu“. V danej veci mal súd za to, že ten výklad, ktorý použil, hoci jeho dôsledkom bolo vyslovenie neplatnosti zmluvy, je správny výklad, ktorý sa neprieči zmyslu a účelu zákona. Dôvody neplatnosti súd považoval za zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené.

28. V dôsledku konštatovanej čiastočnej neplatnosti zmluvy, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok súd dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, a preto je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

29. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, dôvodnosťou žaloby a teda skúmaním Zmluvy a nárokov z jej ukončenia sa z dôvodu hospodárnosti nezaoberal.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd posudzoval úspech vo veci. Keďže súd žalobu v celosti zamietol, v konaní bola v 100 % úspešná žalovaná, ktorej ale žiadne trovy z obsahu spisu nevyplývajú, preto jej súd nárok na náhradu trov nepriznal. Na uvedenom nič nemôže zmeniť ani skutočnosť, že žalobca zobral sčasti žalobu späť z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky zo strany žalovanej po podaní žaloby, pretože aj v tejto časti by musela byť žaloba zamietnutá pre nedostatok aktívnej legitimácie a preto súd nepripisuje zavinenie zastavenia konania žalovanej.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).